

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sfk/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200172
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hatalová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:8020200172.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): HYDINA SK s.r.o. v konkurze, so sídlom Slavkovská cesta 54/1468, 060 01 Kežmarok, IČO: 46 645 454, zastúpeného správcom konkurznej podstaty: JUDr. Stanislav Demčák, so sídlom kancelárie Bazova 6A, 821 08 Bratislava, IČO: 42 183 138, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100023851/2020 zo dňa 3. januára 2020, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/18/2020 - 88 zo dňa 26. októbra 2021, takto

rozhodol:

- I. Kasačné konanie sa zastavuje.
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 2S/18/2020 - 88 zo dňa 26.10.2021 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „SSP“) zamietol správnu žalobu žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. 100023851/2020 zo dňa 03.01.2020, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Prešov ako správcu dane č. 102256355/2019 zo dňa 30.09.2019. Rozhodnutím správcu dane bola žalobcovi uložená pokuta za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. g) zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že žalobca si uplatnil nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie júl 2013 vo výške, ktorá je väčšia ako nárok, ktorý si mal právo uplatniť podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov.
2. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť. Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) bola predmetná vec predložená dňa 23.03.2022, bola náhodným výberom technickými a programovými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená na rozhodnutie senátu 1S a bola jej pridelená spisová značka 1Sfk/26/2022.
3. Kasačný súd z obchodného vestníka zistil, že počas kasačného konania uznesením Mestského súdu Košice sp. zn. 88K/12/2023 zo dňa 04.01.2024 bol na majetok sťažovateľa vyhlásený konkurz (Obchodný vestník č. 7/2024 zo dňa 10.01.2024) a JUDr. Stanislav Demčák, so sídlom kancelárie Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, bol určený ako správca konkurznej podstaty úpadcu - sťažovateľa (ďalej aj „správca konkurznej podstaty“). Vyhlásením konkurzu s účinnosťou ku dňu 11.01.2024 došlo ex lege k prerušeniu konania o kasačnej sťažnosti sťažovateľa v predmetnej veci (§ 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov; ďalej aj „ZKR“).
4. Z obchodného vestníka a dožiadáním správcu konkurznej podstaty kasačný súd ďalej zistil, že dňa 03.05.2024 sa uskutočnila prvá schôdza veriteľov úpadcu - sťažovateľa (obchodný vestník č. 45/2024 zo dňa 04.03.2024). Do konca prvej schôdzy veriteľov kasačnému súdu nebol doručený návrh na pokračovanie v kasačnom konaní (§ 47 ods. 4 ZKR).

5. Kasačný súd preto výzvami zo dňa 21.05.2024 podľa § 47 ods. 4 ZKR vyzval sťažovateľa (výzva doručená dňa 22.05.2024) a správcu konkurznej podstaty (výzva doručená dňa 22.05.2024), aby v lehote 30 dní podali návrh na pokračovanie v kasačnom konaní. Súčasne ich kasačný súd poučil, že nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní má podľa § 47 ods. 4 ZKR účinky späťvzatia žaloby, resp. kasačnej sťažnosti.

6. Lehota na podanie návrhu na pokračovanie v kasačnom konaní sťažovateľovi a správcovi konkurznej podstaty márne uplynula dňa 21.06.2024.

7. Podľa § 47 ods. 4 ZKR: „V konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Ak návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný do konca prvej schôdze veriteľov, súd vyzve správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka na jeho podanie v lehote nie kratšej ako 30 dní. Ak správca v určenej lehote nevyjadrí s pokračovaním v konaní súhlas, súd pokračuje v konaní s dlžníkom, ak pokračovanie v konaní v určenej lehote navrhne dlžník alebo prípadní nerozluční spoločníci dlžníka. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote má účinky späťvzatia žaloby.“

8. Podľa § 460 SSP: „Kasačný súd uznesením zastaví konanie, ak došlo k späťvzatiu kasačnej sťažnosti.“

9. Vychádzajúc z vyššie uvedeného kasačný súd konštatuje, že napriek výzve kasačného súdu sťažovateľ ani správca konkurznej podstaty sťažovateľa nepodali v zákonnej a ani v dodatočne kasačným súdom určenej lehote návrh na pokračovanie v kasačnom konaní. Tento ich postup je s ohľadom na § 47 ods. 4 ZKR per analogiam potrebné vnímať ako ďalšie netrvanie na podaní kasačnej sťažnosti, resp. za späťvzatie kasačnej sťažnosti. Kasačný súd preto kasačné konanie podľa § 460 SSP zastavil.

10. O práve na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd s odkazom na § 467 ods. 1 v spojení s § 170 písm. b) SSP tak, že toto žiadnemu z účastníkov konania nepriznal, keďže došlo k zastaveniu konania.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 147 ods. 2 a § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.